

[Peter Larsen.]

restriktionsbestemmelserne også på et vigtigt erhvervspolitisk område. I andre lande kender man ikke sådanne bestemmelser; hvorfor skal man da nu i landbrugslandet Danmark indføre dem?

Den højtærede minister henviser til, at i Danmark bor 96 pct. af ejerne på deres ejendomme, og det er utvivlsomt rigtigt i øjeblikket. Men hvordan vil det se ud om 5-10 år? Og i en vurdering af disse ting kan jeg ikke alene indgå det rent landbrugsmæssige, men der er også mange andre årsager. Den inflation, som har rådet nu i en række år, har utvivlsomt bevirket, at mange er tilbageholdende med at sælge; og at dette har ført til, at der er en række tilfælde af ulovlig samdrift ude omkring i hver eneste landsby, kan vel ikke begrunde, at man nu skal låse tingene yderligere fast. Venstre kan ikke finde nogen som helst saglige argumenter for at indføre bestemmelser som de foreslåede, tværtimod.

Hvad angår § 3 i lovforslaget om erhvervelse af landbrugsejendomme, indebærer den nye udformning også en betydelig skærpelse i anvendelsesmulighederne for jorden, når den går over til andet formål. For os at se er det en meget farlig bestemmelse, der reelt giver ministeren ret til at bestemme alt vedrørende jordens overgang til andet formål. Det hedder i lovforslaget, at man kan få tilladelse, medmindre ministeren finder, at den tilsigtede anvendelse går ud over det forsvarlige og hensigtsmæssige på det pågældende sted. Det vil altså sige, at det er ministeren, som skal afgøre, hvornår det er forsvarligt og hensigtsmæssigt at anvende jorden til andet formål.

Man forsøger i bemærkningerne til lovforslaget at berolige os ved at henvise til, at man regner med, at lovens administration skal være lempelig. Men jeg må desværre sige, at vi ikke har tillid til, at man vil administrere loven lempeligt, og det er på baggrund af vore erfaringer med loven af 1957 om institutioners og sammenslutningers adgang til erhvervelse af landbrugsjord, vi ikke har denne tillid. Medmindre man totalt ændrer disse bestemmelser, skal man altså ikke forvente venstres medvirken.

Endelig er der en side mere, som jeg gerne vil drage frem; det drejer sig om aktiesel-

skabsformen, som i de senere år har fået en vis betydning for jordbruget og måske navnlig for gartnerierne. Vi har set, at det har været svært at lade store gartnerier, som har været ejet af en enkelt mand, fortsætte, og derfor har man i høj grad interesse i, at der foretages lempelser i de gældende bestemmelser. Man kan vist ikke med urette sige, at de regler i lovens § 1, som nu foreslås skærpet, i stedet for bør have en mildere og en mere praktisk udformning. Jeg kan i denne forbindelse understrege, at dette også gælder andre af de lovregler, som navnlig vedrører gartnerier.

Jeg skal ikke gå mere i enkeltheder med disse ting; men jeg vil gerne have lov at pege på, at hele den buket af jordlovsforslag, der nu er til behandling, vil skabe en række vanskeligheder, måske navnlig for gartnerierhvervet, der jo i overvejende grad udøves omkring vore større byer. Der er en række særlige problemer, der gør sig gældende, erhvervspolitisk og navnlig beskatningsmæssigt og vurderingsmæssigt, og dem må vi have opmærksomheden henvendt på.

Jeg skal som sagt ikke komme ind på disse forhold ved denne lejlighed; men jeg vil gerne pege på, at vi fra venstres side er stærkt interesseret i, at man for disse erhvervsgruppers vedkommende — også gartneriet, selv om det er en særlig jordbrugsform — overalt søger at få dem indpasset i og tilpasset til jordlovene på en naturlig måde, så at mange af de vanskeligheder, som de foreliggende jordlovsforslag specielt pålægger gartnerierne, bliver imødegået.

Ja, som det fremgår af mine bemærkninger, kan venstre ikke medvirke til gennemførelse af disse lovforslag i deres foreliggende form. Vi må afvise hovedlinjen i dem, fordi vi finder, at den er i strid med udviklingens krav, og fordi den bygger på den tankegang, at landbruget erhvervspolitisk låses fast og ikke som andre erhverv får lejlighed til at følge tidens krav. Hvis man ønsker vor medvirken, må lovforslagene ændres totalt, således at de snærende bånd fjernes igen.

Sluttelig vil jeg sige, at vi med stor interesse har læst den højtærede ministers indlæg i dagbladet Jyllands-Posten, hvor den højtærede minister siger, at lovforslagene er et udspil, der kan forhandles om, men at hensigten må respekteres. Er det